

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: »CHEZ Elektro Bulgaria« AD (sag C-427/16) og »FrontEx International« EAD (sag C-428/16)

Sagsøgte: Yordan Kotsev (sag C-427/16) og Emil Yanakiev (sag C-428/16)

Konklusion

- 1) Artikel 101, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, skal fortolkes således, at en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, der på den ene side ikke tillader en advokat og dennes klient at blive enige om et vederlag, der er mindre end den i en bekendtgørelse fra en sammenslutning af advokatvirksomheder som Vissh advokatski savet (det øverste advokatråd, Bulgarien) fastsatte minimumsstørrelse, idet denne advokat ellers kan pålægges disciplinære foranstaltninger, og på den anden side ikke bemyndiger retten til at pålægge godtgørelse af et salær, som er mindre end dette mindstebeløb, kan begrænse konkurrencen inden for det indre marked som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om en sådan lovgivning under hensyn til den måde, hvorpå den konkret gennemføres, reelt opfylder lovlige formål, og om de således pålagte begrænsninger er begrænset til det, der er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af disse lovlige formål.
- 2) Artikel 101, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU og Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters frie udveksling af tjenesteydelser, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter juridiske personer og enkeltmandsvirksomheder af en national ret tilkendes godtgørelse af advokatsalærer, såfremt de repræsenteres af en juridisk rådgiver.
- 3) Artikel 78, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter merværdiafgiften anses for en uadskillelig del af registrerede advokaters salær, hvis dette har den virkning, at disse salærer pålægges dobbelt merværdiafgift.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. november 2017 — Entertainment Bulgaria System EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-507/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — direktiv 2006/112/EF — artikel 168, litra a), artikel 169, litra a), artikel 214, stk. 1, litra d) og e), samt artikel 289 og 290 — fradragsberettigelse for skyldig eller betalt indgående merværdiafgift (moms) — udgående transaktioner gennemført i andre medlemsstater — afgiftsfritagelsesordning i den medlemsstat, hvor fradragsretten udøves)

(2018/C 022/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Entertainment Bulgaria System EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009, skal fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område, i at fradrage den indgående merværdiafgift, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne merværdiafgiftsregistreret i henhold til det ene eller det andet af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2009/162. Derimod skal artikel 168, litra a), og artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2009/162, fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område og dér er omfattet af en afgiftsfritagelsesordning, i at udøve retten til at fradrage den indgående merværdiafgift, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. november 2017 — Gasorba SL, Josefa Rico Gil og Antonio Ferrándiz González mod Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-547/16) ⁽¹⁾

(Konkurrence — artikel 101 TEUF — aftale mellem virksomheder — forretningsrelationer mellem tankstationsoperatører og olieselskaber — langvarig eksklusiv købsaftale vedrørende brændstoffer — beslutning, hvorved Europa-Kommissionen erklærer en virksomheds tilsagn bindende — omfanget af nationale domstoles binding til en beslutning om tilsagn fra Kommissionen — artikel 9, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003)

(2018/C 022/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gasorba SL, Josefa Rico Gil og Antonio Ferrándiz González

Sagsøgt: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Konklusion

Artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] skal fortolkes således, at en beslutning om tilsagn, der er vedtaget af Europa-Kommissionen vedrørende visse aftaler mellem virksomheder i henhold til forordningens artikel 9, stk. 1, ikke er til hinder for, at de nationale domstole kan foretage en undersøgelse af, om de pågældende aftaler er i overensstemmelse med konkurrencereglerne, og i givet fald kan fastslå, at aftalerne er ugyldige i henhold til artikel 101, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.